

מבחן זני תירס מתוק לבדיקת עמידות להתיבשות. מנרה 2004

ש. גרף-שה"מ, נ. רגולסקי-ועדת מגדלים

תקציר – הזנים גיובילי ו- 3244 וב. בולד התיבשו בניסוי זה.

לעומתם הזנים: GH 1829, 583 ו 355 נראים סבילים לתופעה, בשאר הזנים נצפתה רמה מסוימת של התיבשות.

מבוא – עד היום זוהו שתי מחלות קרקע שגורמות להתיבשות תירס מתוק ומספוא בעמק החולה ובמקומות נוספים בארץ, המחלות הן: פוזריום ורטיציליודס וצפלוספוריום מיידיס. בהעדר מחקר מעמיק המתמודד עם הבעיה המתפשטת אנו מבצעים מבחן זנים בחלקות בהן התיבש בעבר התירס, למציאת זנים סבילים לתופעה.

פרטים אגרוטכניים – תשעה זני תירס מתוק נזרעו ב 1/6 במנרה בחלקה עם הסטוריה ארוכה של תירס מתיבש. הזריעה נעשתה בעזרת מזרעת מונוסם רתומה לטרקטור, תכנית הניסוי אקראיות גמורה ב – 6 חזרות. כל חזרה השתרעה על שטח של 30 מ"ר. הנבטת הניסוי באמצעות קו – נוע היתה ב – 2.6. במהלך הניסוי נערכו תצפיות חזותיות על התפתחות התירס ורמת ההתיבשות. לא נקטף יבול בגלל נזקי חזירים. הזנים שנבדקו: גיובילי, ב. בולד, קונקווסט, GH 1829, 446, 583, 355, פאור האוס, 3244.

תוצאות

עד השליפה הזכרית לא נצפתה בעיה פיתופתולוגית בחלקה, והזנים התפתחו ללא בעיות. אולם לאחר השליפה החלה ההתיבשות האופינית.

טבלה: ציונים להתיבשות התירס מ – 0 = תירס לא יבש ועד 10.0 = תירס יבש

תאריכים		שם הזן
8/8	3/8	
5.6	2.2	גיובילי
4.4	2.2	ב. בולד
2.8	1.0	קונקווסט
0.3	1.0	GH 1829
2.2	0.4	446
1.3	0.2	583
1.0	0.0	355
2.7	1.5	פאור האוס
6.2	2.0	3244

בגלל נזקי החזירים קשה היה להמשיך בהערכות ההתיבשות של הזנים. מהתצפיות שנערכו ניתן ללמוד שהזנים גיובילי, 3244 ו ב. בולד הם זנים רגישים, לזנים קונקווסט, 446 ופאורהאוס יש רגישות בינונית ואילו הזנים GH 1829, 583 ו 355 מראים סבילות רבה לתופעה.